

denne aldersgruppe i året enten 1 eller 4 år forud for tilskudsåret.«

4. I § 8, stk. 1, ændres »0,25« til: »0,35«.

5. § 9, stk. 2 og 3, affattes således:

»Stk. 2. Udgiftsbehovstallet for en kommune i hovedstadsområdet udgør summen af:

- 1) kommunens andel af hovedstadsområdets indbyggertal ganget med en vægtfaktor på 0,238,
- 2) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-6 år ganget med en vægtfaktor på 0,107,
- 3) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år ganget med en vægtfaktor på 0,232,
- 4) kommunens andel af et beregnet antal kontanthjælpsmodtagere for hele hovedstadsområdet ganget med en vægtfaktor på 0,043,
- 5) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 65-74 år ganget med en vægtfaktor på 0,031,
- 6) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 75-84 år ganget med en vægtfaktor på 0,071,
- 7) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 85 år og derover ganget med en vægtfaktor på 0,052,
- 8) kommunens andel pr. 1. januar 1982 af hovedstadsområdets samlede kommunale vejnet ganget med en vægtfaktor på 0,026,
- 9) kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal børn under 16 år af enlige forsørgere, for hvilke der udbetales ordinært børnetilskud, ganget med en vægtfaktor på 0,075,
- 10) kommunens andel af summen af hovedstadsområdets samlede antal ældre, utidsvarende boliger og nyere udlejningsboliger ganget med en vægtfaktor på 0,075,
- 11) kommunens andel af summen af hovedstadsområdets samlede antal fuldtidsledige ganget med en vægtfaktor på 0,025 og
- 12) kommunens andel af summen af hovedstadsområdets samlede antal 20-66-årige kvinder, som er erhvervsmæssigt beskæftiget eller under uddannelse, ganget med en vægtfaktor på 0,025.

Stk. 3. Ved beregningen efter stk. 2, nr. 3, af kommunens andel af hovedstadsområdets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år anvendes det største antal indbyggere i kommunen i denne aldersgruppe i året enten 1 eller 4 år forud for tilskudsåret.«

6. § 11, affattes således:

»§ 11. For kommuner i hovedstadsområdet korrigeres tilskud eller tilsvaret efter § 4, hvis en stigning i en kommunes udskrivningsgrundlag ville påføre kommunen et samlet tab efter §§ 3, 4, 10, 18, og 20, som overstiger 85 pct. af gevinsten i form af øget provener af indkomstskat. For Københavns og Frederiksberg kommuner opgøres de pågældende kommuners samlede tab ved en stigning i udskrivningsgrundlaget efter §§ 3, 4, 10, 13, 17, 18 og 20.

Stk. 2. For kommuner uden for hovedstadsområdet korrigeres tilskud eller tilsvaret efter § 3, hvis en stigning i en kommunes udskrivningsgrundlag ville påføre kommunen et samlet tab efter §§ 3, 4, 10, og 18, som overstiger 90 pct. af gevinsten i form af øget provener af indkomstskat.

Stk. 3. Hvis de samlede tilsvare efter § 3 afviger fra de samlede tilskud som følge af reglerne i stk. 2, nedsættes statstilskuddet efter § 10 tilsvarende.

Stk. 4. Hvis de samlede tilsvare efter § 4 afviger fra de samlede tilskud som følge af reglerne i stk. 1, fordeles afvigelsen mellem kommunerne i forhold til deres andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet, jf. § 4, stk. 3.

Stk. 5. Hvis en kommune i hovedstadsområdet er omfattet af reglen i stk. 1, hvis kommunen yder tilsvare efter § 4, og hvis kommunens beskatningsniveau er højere end udskrivningsprocenten, beregnes et særligt tilsvare for kommunen. Det særlige tilsvare udgør forskellen mellem den beregnede korrektion efter stk. 1 og den korrektion, der ville være beregnet efter samme bestemmelse, såfremt kommunens udskrivningsprocent havde svaret til beskatningsniveauet.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for beregningen af tilskud og tilsvare fra og med tilskudsåret 1993.